

ਮਦਦ ਦੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿੰਮਤਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਮਦਦ ਦੀ ਪਾਤਰ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ‘ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ’ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਨਬਰਵਾਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਵਾਇਦਾ ਕਰੇ, ਵਰਸਾ ਕਰੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 63 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਲਵਾਨ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ? ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਮਤ - ਜੇ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਇਆ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ। ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੇ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਮਦਦ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨਾਦਿ - ਆਦਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀਆਂ ਹੋ ਅਤੇ ਬਣਦੀਆਂ ਰਹੋਗੀਆਂ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਰਪੀਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਰ ਇੱਕ ਪੂਜੀਏ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਾਜ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਮਰਥ ਬਣਾਇਆ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬਲ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਬਣ ਗਏ। ਇਤਨੇ ਬਲਵਾਨ ਬਣੇ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ! ਨਿਰਬਲ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹੇ ਬਲਵਾਨ ਬਣੇ ਜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਕਠਿਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨੈਚੁਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨਾਦਿ, ਆਦਿ ਨਿਜੀ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੀ ਹੈ? ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਅਸੰਭਵ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਉਹ ਅਸੰਭਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਾਵਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਖਿਆਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ, ਕਦੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ। 63 ਜਨਮ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬਣਕੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਪੈਕੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਹ ਵੀ ਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਜਬੂਤ ਹੋ। ਇਤਨਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਜੇ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਮਦਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਵਾਰ ਨੂੰ ਖੇਡ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਚਿੰਟੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਵਿਜੇਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਜੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਹ ਹੀ ‘ਨਿਸ਼ਚਿਤ’ ਦਾ ਨਸ਼ਾ, ਬਾਪ ਦੀ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚਲੇਂਜ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਰਥੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਿਆ? ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣ, ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਸਮਾਣ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਾਗਰ ਸਮਾਣ ਭਰਪੂਰ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਮਦਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਤੇਜਗਤੀ, ਕਦੇ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਮਦਦ, ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਮਦਦ ਵੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਦਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਲਬਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ ਹੀ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦੀ ਕਰਨਗੇ, ਬਾਪ ਬੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਿੰਮਤ ਦਵਾਰਾ ਮਦਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਮਦਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਲਗਾ ਲਿਆ, ਗਿਆਨੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਯੋਗੀ ਤੂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੈਂਟਰ ਇੰਚਾਰਜ ਵੀ ਬਣ ਗਏ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਬਣ ਗਈ, ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਯੋਗ ਬਣ ਗਈ, ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਇਸਲਈ ਜਿੱਥੇ ਜਿਉਣਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਇਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅੰਤਿਮ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਖੁੱਦ ਤੇ, ਸੇਵਾ ਤੇ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਵਿਖਾਇਆ ਇਸਲਈ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਹਿੰਮਤ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨੰਬਰਵਨ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਨੰਬਰਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ। ਭਵਿੱਖ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਮਦਦ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਸਮਾ ਗਏ ਜੇ ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੀ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਪਦਮਗੁਣਾ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਨਾ।

ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਿਉਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਭਿਮਾਨ ਮਤਲਬ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ। ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਤਾਲਾਬ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਤਾਲਾਬ ਦਾ ਪਾਣੀ ਖੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ ਕਦੇ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ। ਅੱਜ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੋੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਹੈ ਮਹਾਵੀਰ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ ਪਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਕੜ ਪੱਥਰ ਵੀ ਪਹਾੜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਹਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਕੰਕੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੱਸਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਕੀ ਪਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਲਿਫਟ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਭੁੱਲ। ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮੱਦਦੇ ਖੁਦਾ - ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਹੈ। ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮੱਦਦੇ ਖੁਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਧੀ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ ਕੀ? ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਉਲਾਹੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਬਣਾਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਸੀ? ਇਸਲਈ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਧਾਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਅਤੇ ਪਦਮ ਕਦਮ ਮਦਦ ਲਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋਣ - ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਾ?

ਹਿੰਮਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤੱਦ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਚਲਣਾ ਅਤੇ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਨੰਬਰਵਨ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣੇਗਾ ਪਰ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਖਿਆ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ? ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ? ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ। ਕਦੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਲੀਲਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਲੀਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੀ ਵੇਖਦੇ, ਕਦੀ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਦੀ ਲੀਲਾ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਹੈ? ਹਰ ਇੱਕ ਜੇਨ ਦੀ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ - ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੀ ਘਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਨ ਇਸਲਈ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਗੇ ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ

ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ, ਮਹਾਨ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

1- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਰਥਾਤ ਲਾਈਟ। ਜੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਬੋਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ? ਜੱਦ ਬੋਲ ਹਲਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਬੋਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਜੱਦ ਬਾਪ ਬੋਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਸਭ ਨੇ ਬੋਲ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ? ਕੋਈ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਗਠਰੀ ਛਿਪਾਕੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ? ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਥੋੜੇ - ਥੋੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ? ਪੁਰਾਣਾ ਅਨੁਭਵ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਕਾਰ, ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਖਜਾਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਲੈ ਆਵੇਗਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਦੀ ਉੱਚੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਵੇਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਪਾਉਗੇ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਅਰਥਾਤ ਜਰਾ ਵੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪੁਰਾਣਾ ਸ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ? ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਰ ਲਿੱਤਾ ਜਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਗਠੜੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਲਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਚੜ - ਪੱਟੀ ਦੀ ਗਠੜੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਪਾਸਟ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣੇ ਖਾਤੇ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਹੁਣ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੇਂ ਖਾਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਰਜ ਲੱਗਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ ਨੂੰ ਮਰਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰਾ ਹੀ ਖਾਤਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ। ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਸਭ ਸਮਾਪਤ।

2- ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਾਹ - ਵਾਹ" ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? "ਹਾਯ - ਹਾਯ" ਦੇ ਗੀਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ "ਵਾਹ - ਵਾਹ" ਦੇ ਗੀਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨ ਤੋਂ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮਨ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ? ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ! ਜਾਂ ਵਾਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ! ਜਾਂ ਵਾਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮੇਂ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ! ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਾਹ - ਵਾਹ"! ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਨਾ? ਕਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਵੀ "ਹਾਯ" ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ? ਹਾਯ, ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ - ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਵੀ ਹਾਯ" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲ "ਹਾਯ - ਹਾਯ" ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ "ਵਾਹ - ਵਾਹ" ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇੰਨਾ ਅੰਤਰ ਹੋ ਗਿਆ! ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੀ ਜਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੀ? (ਬਾਪ ਦੀ)ਬਾਪ ਵੀ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਇਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਇਆ। ਜੇਕਰ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕੀ ਕਰਦਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹੋ - ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ! ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਇੰਨਾ ਭਾਗ ਮਿਲ ਜਾਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਾਇਮੰਡ ਲਾਟਰੀ।

3- ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਹਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਹੈ? ਕੋਈ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਦੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਚਲਦੇ ਹਨ? "ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ" - ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਸੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਹਿਜਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਚੱਲੇ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂ ਮੋਹ ਹੈ? ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਜੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਕਦੀ ਕੋਈ ਥੋੜਾ ਥੱਲੇ - ਉੱਪਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ ਆਵੇਗਾ? ਥੋੜਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਘੱਟ ਮਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਭੈਣ ਤੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਜੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਵੇਖਣਾ, ਪੇਪਰ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜਾ ਵੀ ਦੌਰ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੇਸ਼ ਜਾਂ ਗੁੱਸਾ ਸਹਿਜ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਮੋਹ ਦਾ ਬੰਧਨ ਵੀ ਖਤਮ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਆਪਣੇ ਹਰ ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸੇ ਰਾਜ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੇ ਵੀ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਜੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਹਨ ਉਹ ਜੇ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਯਾਦਗਾਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਆਪਣਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਹੀ

ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸੇ ਰਾਜ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਆਪਣੀ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਬਣੋ।
